

Marta Venceslao: "La prostitució és una realitat invisibilitzada a l'Anoia"

SOCIETAT Dimarts, 29 desembre 2020. 03:00. Redacció AnoiaDiari.

D'UN COP D'ULL

Aquest desembre, es presentava -amb el suport de l'entitat anoienca Dones amb Empenta-, la primera 'Diagnosi de la Prostitució a la Catalunya Central'. Un estudi inèdit i que ha comptat amb col·laboració amb el Grup de Recerca sobre Societats, Polítiques i Comunitats Inclusives (SoPCI) de la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya i la càtedra UNESCO: Dones, Desenvolupament i Cultures de la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya i el Grup de Recerca sobre Exclusió i Control Social (GRECS) de la Universitat de Barcelona. **AnoiaDiari** ha parlat amb la persona que ha coordinat i dirigit l'estudi, Marta Venceslao. És professora de la UB, doctora en antropologia i directora del màster "Estudis avançats sobre exclusió social".

Quines característiques té la prostitució a les comarques centrals?

Hi ha una alta heterogeneïtat en relació a les característiques sociodemogràfiques: l'edat, el temps que fa que estan en el camp del treball sexual, dedicació a altres sectors professionals, lloc d'origen, situació administrativa, fills a càrrec, etc. També en relació a on es realitzen els serveis: pisos, punts de carretera, clubs.

En què s'ha focalitzat l'estudi?

Principalment, es dos aspectes. Per una banda, en conèixer quines són les condicions de vida i treball en la que es troben les treballadores sexuals. I per l'altra, en realitzar un mapeig de quines entitats socials o de suport hi ha al territori que puguin atendre les seves demandes i necessitats.

L'estudi aborda la situació de les treballadores sexuals de les tres comarques interiors. Hi ha algun específic pel que fa a l'Anoia?

L'especificitat a l'Anoia és, a diferència de Osona o el Bages, que no compta amb una entitat específica d'atenció al col·lectiu de dones que exerceixen la prostitució. Tot i que, hi ha institucions d'atenció a dones com per exemple el SIE, o d'ajuda social, les entitats entrevistades assenyalen la necessitat de que l'Anoia també existeixi un servei específic.

Quin paper fan aquestes entitats de les que parleu?

Es tracta d'entitats de caire sociosanitari que coordinen visites ginecològiques, analítiques i qualsevol altre aspecte relacionat amb la salut sexual o general de les dones en col·laboració amb els serveis sanitaris del territori. També treballen per la prevenció del desenvolupament de possibles problemes de salut relacionats amb l'exercici del treball sexual. Aquestes entitats ofereixen la possibilitat de tramitar les targetes sanitàries per a les treballadores d'origen estranger. També distribueixen material profilàctic en els diferents espais de treball. Aquest últim aspecte és destacable: realitzen rutes setmanals de detecció de necessitats i actuacions, in situ, en pisos, clubs i punts de carretera. El conjunt de la seva feina és valorat molt positivament tant per les treballadores sexuals com per les professionals dels serveis entrevistats.

Què destacaríeu més de les entrevistes amb les dones que exerceixen la prostitució?

Donat que la majoria de dones entrevistades són d'origen estranger i que moltes estan en una situació administrativa irregular, assenyalen en primer lloc la necessitat de regularitzar la seva presència al nostre país i tenir accés als drets i deures de ciutadania. En segon lloc, destaquen el interès en realitzar formacions que els obrin accés a altres sectors laborals a mig o llarg termini, i troben necessari que es dugui a terme una sensibilització social en torn a la realitat de la prostitució i l'estigma que l'acompanya. També destaquen la necessitat de poder treballar sense por i amb una cobertura legal com la de qualsevol altre treballador.

Què diuen les entitats que les atenen?

Les entitats amb les que hem parlat assenyalen, en primer lloc, que el fenomen de la prostitució està particularment invisibilitzat al territori. En segon, coincideixen en apuntar que caldrien polítiques públiques d'atenció a aquestes dones, amb més recursos humans i materials. I en últim lloc apunten la necessitat d'un marc que reguli l'exercici de la prostitució per tal de que les dones estiguin més protegides.

Què es pot subratllar?

Crec que podríem fer una última reflexió... Sabem que és la discriminació legal i laboral la que genera les bases per a que s'exerceixi violència, simbòlica i material, sobre les treballadores sexuals. El propi fet que el treball sexual no sigui reconegut com a treball ens situarà sempre dins del marc de l'exclusió. És per això que seria necessari fer una aposta política decidida

per germanitzar el drets fonamentals d'aquestes dones.